

prima instanță: A.Us

2rhc-78/13

instanța de apel: A.Colenco, V.Harmanic, E.Clim

instanța de recurs: Sv.Filincova, Sv.Novac, T.Vieru, G.Stratulat, Iu.Cimpoi

Î N C H E I E R E

27 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii Svetlana Novac, Tatiana Vieru, Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinând cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „M-Paradis Plus”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „M-Paradis Plus” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Molblan-Grup” cu privire la încasarea sultei, împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2012, prin care a fost admis recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „M-Paradis Plus”, casată decizia Curții de Apel Economice din 11 octombrie 2011 și hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 19 martie 2010 cu dispunerea încetării procesului,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2009 SRL „M-Paradis Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Molblan-Grup” cu privire la încasarea sultei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în temeiul deciziilor luate la Adunările generale ale fondatorilor SRL „Molblan Grup” din 26 decembrie 2002 și 19 martie 2003, întreprinderea în cauză a fost dezmembrată prin separarea cotei de participare a lui Nicolae Molodan în mărime de 50%, în baza căreia fiind constituită întreprinderea nouă SRL „M-Paradis Plus”.

Susține că, în urma dezmembrării, SRL „Molblan-Grup” și SRL „M-Paradis Plus” au devenit coproprietari ai bunului comun, magazinului „Valentina” de pe bd. Ștefan cel Mare 132, mun. Chișinău, fiecare întreprindere fiind proprietar al ½ cote-părți ideale din imobilul nominalizat.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Economice din 24 aprilie 2008, menținută în vigoare prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23 octombrie 2008, s-a dispus partajarea în natură a bunului comun a magazinului „Valentina”.

După cum rezultă din decizia Curții de Apel Economice din 24 aprilie 2008, partajarea magazinului s-a efectuat conform variantei determinate prin Raportul de constatare tehnico-științifică nr. 617 din 12 martie 2008. În special pe motiv că accesul la subsol al magazinului era posibil numai din partea a 2 (adică partea ce îi revine) SRL „M-Paradis Plus”), expertul a propus ca subsolul întreg să fie atribuit în folosința SRL

„M-Paradis Plus”, fiind totodată micșorată suprafața ce se cuvine întreprinderii sale în spațiile de la primul etaj al magazinului. Astfel, în temeiul deciziei instanței de apel SRL „M-Paradis Plus” a devenit proprietar exclusiv al subsolului, inclusiv al ½ cotei-părți aparținute anterior SRL „Molblan-Grup”, iar SRL „Molblan-Grup” în calitate de compensație a obținut suplimentar dreptul de proprietate asupra la o parte din spațiu la primul etaj a magazinului cu suprafața de 14,9 m.p.. Din planul variantei de partajare, acceptate de instanță, rezultă că suprafața atribuită suplimentar SRL „Molblan-Grup” este inclusă în suprafața partenerului magazinului.

Colegiul Economic al Curții Supreme de Justiție a susținut opinia instanței de apel, concluzionând că din punct de vedere tehnic, partajarea imobilului este justă.

Totodată, avînd în vedere că subsolul are o altă destinație decît parterul magazinului, valoarea spațiilor respective nu este egală. Potrivit Raportului de constatare tehnico-științific nr. 437 din 26 februarie 2009, întocmit de Centrul Național de Expertiză Judiciară, sulta apărută în rezultatul acordării SRL „M-Paradis Plus” suprafeții de 14,9 m.p. în încăperea subsolului, în locul aceleiași suprafețe la primul etaj a magazinului amplasat pe adresa mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 132, constituie 170.230 lei.

Important este că mărimea sultei determinată de Centru Național de expertize Judiciare este determinată esențial în corelația cu mărimea reală a valorii de piață determinată de specialiștii privați în domeniul evaluării imobilului.

Solicită reclamanta încasarea de la SRL „Molblan-Grup” în beneficiul SRL „M-Paradis Plus” a unei sulte în mărime de 170230 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 19 martie 2010 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Economice din 11 octombrie 2011 a fost respins apelul declarat de către SRL „M-Paradis Plus” și a fost menținută hotărîrea primei instanțe.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2012 a fost admis recursul declarat de către SRL „M-Paradis Plus”, casată decizia Curții de Apel Economice din 11 octombrie 2011 și hotărîrea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 19 martie 2010 cu dispunerea încetării procesului.

La 16 octombrie 2013 SRL „M-Paradis Plus” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2012, solicitînd admiterea acesteia, casarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2012 cu reexaminarea recursului declarat de către SRL „M-Paradis Plus” și admiterea acțiunii.

Revizuiantul în cererea de revizuire cu referire la prevederile art.449 lit.b) CPC a invocat ca temei de revizuire, decizia Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2013 prin care a fost admis recursul declarat de către SRL „Molblan-Grup”, casată hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 31 ianuarie 2013 și emisă o nouă hotărîre prin care a fost respinsă cererea înaintată de SRL „M-Paradis Plus” cu privire la emiterea unei hotărîri suplimentare referitor la încasarea sultei.

Studiind materialele dosarului, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 451 CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) revizuirea se declară în cazurile în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuientului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În sensul normei enunțate este important de înțeles că circumstanțele sau faptele trebuiau să existe obiectiv până la data pronunțării hotărârii și să fie confirmate prin prezentarea unor probe concludente. Esențial este că circumstanțele sau faptele noi prezentate ca temei de revizuire să aibă importanță esențială pentru justa soluționare a cauzei civile, adică să aibă putere decisivă asupra concluziei (hotărârii) instanței de judecată.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că temeiul invocat de către revizuient și anume faptul că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 10 iulie 2013 a fost respinsă cererea SRL „M-Paradis Plus” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare referitor la încasarea sultei, nu poate constitui temei de revizuire, deoarece aceasta a fost emisă ulterior pronunțării hotărârii judecătorești a cărei revizuire se cere.

Totodată se va remarca că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

Prin urmare, admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și jurisprudența Curții Europene a Dreptului Omului în cazul Popov (nr. 2) contra Moldovei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, revizuientul în cererea de revizuire nu a invocat nici un temei care s-ar încadra în prevederile art. 449 CPC, în baza căruia se poate solicita revizuirea hotărârii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de către SRL „M-Paradis Plus” ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Completul Colegiului civil și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „M-Paradis Plus” împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție

din 11 iulie 2012, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „M-Paradis Plus” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Molblan-Grup” cu privire la încasarea sultei.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat